

opusdei.org

Svetkovina vjere

Kanonizacija svetog Ivana XXIII i svetog Ivana Pavla II, 27.travnja, 2014. Papa Franjo rekao je da smo sudjelovali u povijesnom danu, svetkovini vjere.

1.05.2014.

Kanonizacija svetog Ivana XXIII i svetog Ivana Pavla II, 27.travnja, 2014.

Dugo prije zore počeli su pristizati ljudi iz cijeloga svijeta na Trg svetoga Petra, a da čak nisu ni znali hoće li

uspjeti doći do njega, jer očekivalo se toliko puno hodočasnika. Jednom kada su pronašli mjesto, sati čekanja činili su se jako kratkim vremenom, oživljeni himnama, pjesmama i razgovorima s drugim ljudima iz drugih zemalja. Neki su čak i pronašli mjesta za leći i malko odspavati.

Liu i Jiang iz Pekinga, Kina, skupa sa svojom tetkom, koja živi u SAD-u, došli su do prvog reda na Trgu. Liu objašnjava da je odlučila putovati na kanonizaciju dvojice Papa jer dok je bila mala otac joj je govorio o Ivanu XXIII s velikom ljubavi. „A Ivan Pavao II bio je Papa uz kojeg sam odrasla, bio je dio mog života od malena.“

Liu pripada osmoj generaciji katolika u svojoj obitelji. Njezini su preci pretrpjeli vjerske progone tijekom Bokserskog ustanka 1900.

Sada, ponesena emocijama, kaže:
„Danas smo ovdje s četiri Pape:
Benedikt nam je dao prekrasnu
teologiju i poštujemo njegovu
mudrost, a papa Franjo predstavlja
nadu svojim ljudima.“

Cristina i njezin muž su Rimljani i
htjeli su učiniti sve da bi
prisustvovali današnjoj ceremoniji
jer svetom Ivanu Pavlu II duguju
veliku zahvalnost. Dok je umirao bili
su na Trgu svetoga Petra, prateći ga
molitvom. U trenutku kada je umro
molili su krunicu, pružajući mu
potporu do samoga kraja. Sljedećeg
su dana otišli na svečanu Misu
Requiem za njega. U to su vrijeme
bili već četiri godine u braku i nisu
mogli imati djece i preporučili su se
osobito za tu nakanu. Tako se rodila
njihova kćer Benedetta, sada
osmogodišnjakinja. Cristina ni malo
ne sumnja da je sveti Ivana Pavao II
za njih posredovao pred Bogom.

Rita je stigla iz Calabrije sa svojim suprugom koji je u invalidskim kolicima. Kaže da osjeća neobjašnjivo veselje i mir. „Usred tolike zbrke, tolikih nacionalnosti, toliko jezika, slavimo dva sveca jedinstva Crkve, dva Pape koji su bili toliko slični u svojoj jednostavnosti.“

Ponosno dodaje da je njezin dvadeset šestogodišnji sin Andrea jedan od volontera pri ceremoniji.

Daniel je Austrijanac koji živi u Poljskoj. Osobito se osjeća bliskim Ivanu Pavlu II jer ga je dok je bio beba poljski Papa blagoslovio tijekom jedne audijencije. Došao je ovdje nakon 12 sati putovanja sa svojim prijateljima.

Judith živi u Francuskoj. Kaže da je oduvijek željela doći u Rim ali sve do sada to nikada nije mogla. Kada je bila mala vidjela je Ivana Pavla II na televiziji, ali u to vrijeme nije shvaćala što to znači da je taj čovjek

vidljiva glava Crkve na zemlji. Vidjela ga je kada je posjetio Kongo. Sjeća se kako su svi žurili vidjeti Papu i uspjela se probiti do prvog reda jer je toliko sitna. Kada je odrasla shvatila je sve o Papinoj ulozi.

Ivana Pavla II opisuje kao „humanog Papu, evanđelista, jednostavnog Papu. Velikog Papu koji je kršćansku poruku donio narodu Božjem.“ Dodaje kako Bog nekima daruje svetost, ali ta se svetost pokazuje na način na koji Mu oni kažu da.

Oko 9:30 svoje su mjesto zauzeli biskupi, svećenici i drugi dužnosnici. Osobito je dirljiv trenutak bio pojavljivanje Pape Benedikta XVI: dočeka ga je dugi pljesak koji je odzvanjao čitavim trgom u znak ljubavi i zahvalnosti.

Ceremonija je započela točno u deset sati. Dok je zbor pjevao litanije svetaca, oltaru je prilazila procesija

predvoditelja slavlja. Stotine tisuća ljudi pjevanje je pratilo pobožnom molitvom. Nedugo nakon toga došao je dugo očekivani trenutak: formula kanonizacije kojom je papa Franjo objavio i rekao da su Ivan XXIII i Ivan Pavao II bili sveci.

Tijekom Mise, Evanđelje je pjevano i na latinskom, službenom jeziku Crkve, i na Grčkom jeziku. Jedno je čitanje čitala časna sestra koja je izliječena zagovorom Ivana Pavla II, čudom koje je odlučilo njegovu beatifikaciju. Relikvijar Ivana Pavla II do oltara je donijela Floribeth Mora, žena iz Kostarike čije je čudesno izlječenje odlučno za kanonizaciju. Relikvijar Ivana XXIII donijeli su njegova pra-nećakinja i pra-nećak.

U svojoj je propovijedi papa Franjo govorio o Evanđelju druge nedjelje Uskrsa koje kaže kako se Uskrsnuli Krist pojavio pred svojim učenicima

okupljenima u gornjoj sobi. Papa je govorio o Isusovim ranama: one su, kaže, „skandalozni kamen spoticanja za vjeru, ali su ipak i test naše vjere. To je zašto rane na Isusovom uskrsnulom tijelu nikada ne nestaju: ostaju, jer su neprolazni znak Božje ljubavi prema nama. Esencijalne su za vjerovati u Boga. Ne za vjerovati da Bog postoji, već za vjerovati da je Bog ljubav, milosrđe i vjernost.“

Nastavio je govoreći o novim svecima: „Ne zaboravimo da su to sveci koji su Crkvi dali smjer i rast. Sazivajući Koncil, Ivan XXIII pokazao je iskonsku otvorenost Duhu Svetom. Dopustio je da bude vođen i za Crkvu je bio pastir, sluga, vođa, vođen Duhom Svetim. To je bila njegova velika služba Crkvi; zato ga volim smatrati Papom otvorenosti Duhu Svetom. U svojoj službi Bogu, papa Ivan Pavao II bio je papa obitelji. Stvarno sam sretan što ovo mogu istaknuti dok smo u procesu putovanja s obiteljima prema Sinodi

za obitelj. To je zasigurno putovanje koje on, sa svoga mjesta na nebu, vodi i podržava.“

Na kraju Mise Papa je zahvalio hodočasniciima koji su došli sa svih strana svijeta, osobito onima iz biskupije Krakowa i Bergama. Završio je govoreći da smo sudjelovali u povijesnom danu, svetkovini vjere.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/svetkovina-vjere/](https://opusdei.org/hr-hr/article/svetkovina-vjere/)
(3.04.2025.)